

2

—

կրօնական տեսակէտով իրարից բաժանված է
միմևանց հետ շատ բարեկամական յարաբեր
թեան մէջ չեն աւզում. ութեղ և բազմաթիւ կը
մը միշտ աշխատում է ձնշել ընկճել փոքրաթւէ
մի խօսքով լաւ դրացի չեն վնի իրար հետ: Բա
Տանձուում դրա հակառակն է երեսում, ուր
տուն լուսաւորչական հայ կայ և 5 տուն կայ կ
թօվիկ, բայց վերջնների հետ շատ ներողամը
և հաշտ աչօք են վերաբերվում առաջնները
յարաբերութիւններն երկու հասարակութեա
մէջ շատ լաւ են դնում: Դրա իսկական պատճ
ու բնակիչները հիմուն են այն բանի վրա
թէև Տանձուում լուսաւորչականք ամեն կերպ
յառաջացած են և զօրեղ քան կաթօվիկնե
սակայն որովհետեւ Արգանուջում, ուր մնում
կառավարութիւնը, բոլոր հայ-կաթօվիկներ են
Տանձուի լուսաւորչականք շարունակ ստիպվ
են իրենց այլ և այլ գործոց համար դիմել հ
ուստի շատ դիւլին է մտածել որ Արքանուջի հ
կաթօվիկներն աշխատէին իրենց կրօնակիցն
վրէը համել. մեր այս տասածին տեղացիք
բում են բազմաթիւ օրինակներ... Դժբաղդ
յիրափի, գեռ մեր աղջը որ մենք երկու հա
րիւն հասարակութեանց լաւ յարաբերութիւնն
մեկնելու համար ստիպված ենք այդպիսի պա
հանձեւեւ մաս հիմնելու...

մը, Տանձոտի եկեղեցին էլ հասունեանց պատկ
նելուն համար, Քէօչէնան Էֆէնզի բոլորովին դ
դարեցոցին է իր բարոյական և նիւթական
նութիւնը: Լուսաւորչական հայերն՝ իրենց ե
զեցոյն կից՝ ծխական ուսումնարան ունեն,
հիմնված է 1845 թվան, ուր հաւաքվում են 5
շաբ աշտկերտներ: Գոպուցական շինութիւնն շ
յարմար չէ: Գոպոցը ունի մի ուսուցիչ, պ. Յո
ն սայեան որ աւանդում է հայոց լեզու և
առարկաներ: Ուսուցչի ռոճիկը հաւաքվում է աշ
կերտներից և մասամբ էլ հոգացվում է զպր
դրամագլուխ տոկոսներից: Մինչև այս տարի ո
զպոցը շատ անկարգ գործիւնն մէջ է եղ
բայց այս տարի Շալէթ—Իմէրլիէվի (Արդու
գաւառում) (участковый начальникъ) պ.
Կամսարական, որ վարում է Արդուլին գաւառ
թեմական տեսչի (Պ. Պոօշեանցի) գործակցի պ
տօն, այցելելով այդ դիւդոն՝ ընտրել տուեց
տուկ հոգաբարձուներ, մաքրեց եկեղեցւոյ և
պրոցի խառնակ հաշիւներն, դպրոցի հին դա
րբերն իր սեպհական ծախքով ըստ կարել
փոխեց, նորերն բերել տուեց, տեղական հան
մանաց և ընդհանուր մանկավարժական պահ
ջն քիչ շատ յարմար կանոններ դրեց և հիմա
պրոցը մի քիչ բարուրեալ և կարգաւորեալ դ
թիւն ունի:

Ժողովրդի անտեսական վրութիւնն լաւ վի
կի մէջ չէ: Ժողովրդի զիսաւոր պարագանե
կը կրաքարձութիւնն, և որ կատարփում է հին կար
բով և զործիքներով և մեծ արդիւնք չէ տա
կան նաև մի քանի մանր վաճառականներ կ
ւելին ու մետաքսելինի, նոյնպէս մի քանի
հետաւորներ, ինչպէս երկաթազործ, ղերձա
այլն, որոնք միմիայն հայերից են: Տեղական
կանայք զործում են նաև բրդեայ գործուածներ
բոնք տարածվում են շըմակայ թիւրք գիւղ
մէջ թէ Արդահանի և թէ Օլթիի գաւառում: Ն
անգամ Արդանուցի վաճառականները ջան

գործ են պատուիրում և այդ գործուածները իր
աժանութեամբն ու զիմացիկունութեամբ բաւակ
յարդի են: Բայց Տամաձուի և Արդանուջի
տեղական ձեռագործների մասին մի այլ անդ
ընդարձակ կը խօսէմք: Վերն յիշեցինք որ ժո
վուրզը հայ և թուրք, պարապիւմ է երկրաց
ծութեամբ: Ազգաբնակութեան աճման պատ
ուառ հողի պակասութիւնը մեծապէս զգալ
դարձել մանաւանդ հայերի համար: Բերլինի դ
նազրութեան համաձայն այս գիւղի թիւրք բ
կիչներից էլ զաղթել են Թիւրքիա, որոնց
լուածների մի մասն էլ հայերն են գնել, մեծ
որ պարտքով, որպէս զի այդու իրենց զար
հողի պակասութեան զարման տանեն: Բայց
Ժըմ տեղական կառավարութիւնը—բարձրա
իշխանութեան կարգադրութեամբ, յայտնի բան
զաղթականաց բոլոր կալուածներն զրաւել է
քունիս: Կոյն իսկ շնչքերն և պարտէղներն է
ված են գնողների ձեռից: Հիմայ այդ մու
ջի բի (զաղթական) կալուածներն, տուն, ս
տէզ, այզի, արտ, մարդ, ամենը կապալով
ձու են տրված աճուրդի մէջ, գիւղացւոց: Այնպէ
իրենց զերջին կոպէկը զոհու խեղճ զիւզա
ստիպված են զարձեալ պարտք պարտքի վրա
մելացնելով փոխ ստակ գտնել, որպէս զի
ճուրդի մէջ, իրանց զնած կալուածը ձեռք ան

անն, եթէ չեն ուզեր իրենց գնած կալուածից
վասնած փողից էլ բոլորովին զրկվել: Այդա
դրութիւնը վերջին աստիճանի նեղութեան
է ձգել ժողովրդեան: Մի և նոյն յուսահասա
վիճակի մէջ են բովանդակ Արդանուջի և Արդ
նի գաւառի ժողովուրդը: Այդ ինպի մա
մենք արդէն խօսել ենք «Մշակի» մէջ (1882,
173 և 174) և ցուցել ենք թէ որչափ աղջէ
հարուած է պատճառած և կը պատճառէ զա
դուրդեան անտեսական վիճակին:

չէ և հետեւաբար անսառուններն էլ յաւ տեսա
չեն: Ընդհանրապէս մեր գիւղացիք շատ ան-
են իրանց կենդամնեաց ցեղն ազնուացնելու:
տանի կենդամնիներից Տանճուտ գտանվում է Կ-
խաւորաբար ձի, կով, եղի էջ, ոչխար ու ո-
Արդանուջում պահում են նաև խողեր, որ ո-
ստական տիրապետութիւնից յետոյ է սկսված
ընական էր որ այդպէս լինէր, քանի որ ման-
տականութեան խորչումն յայտնի է ան ի ծե-
կուն ոռոգես (խոսես):

Տանձոտի բնակչաց մասաւոր զարգացման
արձանի մասին շատ վաս զարգափար է տար-
ված Արդանուջի և Արդուխնի մէջ, ընդհան-
պէս: Տանձոտացիք սոցա եթենում յիշվում են
իւ և «կ ի փռող»: Ամկայն տանձոտացիք որչ
որ միամիտ լինելին, երբէք այն առաջանի պ-
զամիտ չեն որ արդարացի համեն իրենց վե-
զուած զանազան առարկութիւններն ու գոր-
րը: Եւ կամ եթէ նրանցից մէկը մի աղացա-
պարզամտութիւն գործածէ որ և իցէ արկ-
մէջ, արդանուցցիք չարամտաբար վերագրու-
այդ բովանդակ գիւղին: Օրինակ՝ ձիշդ թէ սո-
շատ ժամանակից ի վեր պատմվում է որ
տանձոտացի մտածելով եղը չորացնել, հա-
փոել է տանեաց վրա, որ արել չորա-
քաշէ նրա մէջ եղած թացութիւնը, որ
զի ինք յետոյ զարձեալ քաղէ եղը և լինէ
մանի մէջ: Ոհա այդ գէպէից առնելով լի-
տանձոտաց վրա մնացել է մի տիտղոս որ
պատիւ չի բերեր իրենց մոքին—այսինքն
փռող Պատմում են զարձեալ թէ մի այլ տանձ-
կամենալով եղը մորթել և լսելով որ զանակը
րիշ տեղ է, փոխանակ դանակը եղի քոլ թ-
լու, և գին զանակի քոլ է տարել: Պատմու-
նոյնպէս մի տանձոտացի թիւրքի համար և սա-
մենից ծիծագելն է, որ թիւրքը ելել է ծ-
վրա և սկսել է կացնով նրա ճիւղերը կոտրա-

